

Aleg. 115.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie wniesionej w r. 1887. petycyi nauczycieli szkół ludowych w Rzeszowie o podwyższenie płac.

Wysoki Sejmie!

Grono nauczycieli szkoły czteroklasowej męskiej w Rzeszowie wniosło pod dniem 12. grudnia 1887 do l. s. 722 petycyę do Wysokiego Sejmu o podwyższenie dotychczasowych płac.

Petycyę tę załatwił Wysoki Sejm zbiorową uchwałą z dnia 12. stycznia 1888, którą polecił Wydziałowi krajowemu, aby wszystkie petycyę o podwyższenie płac nauczycielskich zbadał i o tych petycyach, któreby zgodnie z c. k. Radą szkolną krajową dla wyjątkowych stosunków miejscowych uznał za godne uwzględnienia, przedłożył odpowiednie wnioski na następnej sesyi sejmowej.

W następstwie tej uchwały odesłał Wydział krajowy powyższą petycyę wraz z wszystkimi innemi do Rady szkolnej krajowej z prośbą o zbadanie i wyrażenie swej opinii, poczem za nadejściem tej opinii z dnia 30. sierpnia 1888 l. 12.140 wypracował i przedłożył Wysokiemu Sejmowi swe sprawozdanie z dnia 22. września 1888 l. 38.872.

Sprawozdaniem tem petycyę nauczycieli 4-klasowej szkoły ludowej w Rzeszowie nie była objęta, a to z powodu, że opinia Rady szkolnej krajowej z 30. sierpnia 1888 l. 12.140, służąca Wydziałowi krajowemu za podstawę przy opracowaniu wniosku, do wspomnianej petycyi się nie odnosiła. Dopiero odezwą z 8. października 1888 l. 15.393, a więc już po wypracowaniu i przedłożeniu sprawozdania naszego Wysokiemu Sejmowi, objawiła Rada szkolna krajowa dodatkowo do swej poprzedniej odezwy opinię co do petycyi nauczycieli rzeszowskich, polecając ją ze swej strony do uwzględnienia.

Tymczasem nauczyciele 4-klasowej szkoły męskiej w Rzeszowie wnieśli pod dniem 10. października 1888 do l. s. 639 ponowną petycyę do Wysokiego Sejmu o podwyższenie płac, a Wysoki Sejm na posiedzeniu z dnia 19. października 1888 powziął uchwałę następującą:

„Petycyę nauczycieli szkoły ludowej męskiej w Rzeszowie l. 639 odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania razem z poprzedzającą petycyą, będącą w opiniowaniu c. k. Rady szkolnej krajowej i przedłożenia wniosku Sejmowi jeszcze na bieżącej sesyi.“

Wydział krajowy, mając w swych aktach opinię c. k. Rady szkolnej krajowej, wydaną na podstawie zdania przez c. k. Radę szkolną okręgową i Wydział powiatowy wyrażonego, nie widzi potrzeby dalszego badania; a zważywszy że nauczycielom w miastach mniej więcej na równi z Rzeszowem stojących jak w Nowym Sączu, Samborze i Jaśle już w roku 1887, zaś nauczycielom

w Wadowicach i Jarosławiu uchwałą Wysokiego Sejmu z 19. października 1888 płace wyjątkowo podwyższone zostały, mniema, że podwyższenia takiego samego nie można odmówić także nauczycielom 4-klasowej szkoły męskiej w Rzeszowie.

Wnosi więc Wydział krajowy:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1) Kierownikowi i nauczycielom rzeczywistym czteroklasowej szkoły męskiej w Rzeszowie przyznaje się od dnia 1. stycznia 1889 w drodze wyjątkowej stałe podwyższenie płacy w kwocie po 50 zł. rocznie.

2) Nauczycielom młodszym w powyższej szkole wymierzoną zostanie płaca w stosunku oznaczonym ustawą według płacy podwyższonej nauczycieli starszych.

3) Upoważnia się Radę szkolną krajową do zaasygnowania płac powyższych z funduszu szkolnego krajowego od dnia 1. stycznia 1889 roku.

**Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem
Księstwem Krakowskiem.**

Lwów dnia 16. Listopada 1888.

Marszałek krajowy:

Jan Tarnowski, w. r.

Sprawozdawca:

Oktaw Pietruski, w. r.

Członek Wydziału krajowego.